

Geachte ds,

De vraag waar ik mee zit is de volgende. Ik heb altijd begrepen dat door het dopen van onze kinderen God met onze kinderen een eeuwig verbond opricht en dat de kinderen dit nogmaals bevestigen wanneer zij belijdenis doen.

Nu zie ik de laatste jaren veel jonge mensen (die eerst tot onze gemeente behoorden) zich opnieuw laten dopen. Zij zeggen dat zij de ommekeer in hun leven door de doop bevestigen. Ik weet niet wat ik hiermee moet. Is het verbond wat God met hen oprichtte niets meer waard? Ik kom hier niet uit en leg de vraag dus bij jou. Ik heb het één en ander hierover gelezen en ik denk zelf wel dat volwassendoop volgens de bijbel juist is maar ik begrijp niets van het 'overdopen'. Vast bedankt voor je moeite.

Tip: misschien kunt u er een keer over preken omdat ik weet dat meer mensen in de gemeente met deze vraag worstelen.

Groeten van Marijke

Zij die zich laten overdopen ontkennen dat de kinderdoop de heilige doop is. Ze vinden de kinderdoop niet of minder bijbels en zeggen dan ook dat de kinderdoop niet dezelfde inhoud heeft als de volwassendoop.

Ik zeg dat niet. De kinderdoop is ook doop. Het verschil met de volwassendoop is dat ik geloof dat op grond van de bijbel naast volwassenen (wij kennen ook de doop na belijdenis; met Pinksteren aanstaande bv) óók kinderen gedoopt mogen worden wanneer gelovige ouders dat kind bij Jezus brengen (daar gaat het morgenvroeg over).

Ik ontken dan niet de waarde van persoonlijk geloof en bekering, maar ik hoop en bid dat dit gedoopte kind dat later persoonlijk kan belijden. Als dat kind zwaar gehandicapt is kan dit kind volgens baptisten niet gedoopt worden, want het kan niet bewust kiezen voor God. Ook zijn niet gedoopte kinderen van gelovige ouders bij de Baptisten geen lid van de gemeente. M.i. is dat tegen de bedoeling van Jezus die juist een kind ten voorbeeld stelt aan de volwassenen (Marcus 10:13-16; Mat.18 begin).

Zij die zich laten overdopen zien de doop als een bevestiging van hun overgave en bekering. Daar zijn bijbelteksten voor aan te voeren, die ik echter niet schrap, maar ook laat staan. Volwassendopers en overdopers hebben deze postmoderne cultuur mee, waarin alles draait om persoonlijke keuzes, individuele beleving, emotie en gevoel.

Ik zie de doop allereerst als bevestiging van Gods liefde en ontferming juist over de kleinen, zwakken, gehandicaptten, lammen, blinden etc. Die genadige ontferming van God over het verlorene staat in vele teksten in de Bijbel en is m.i. een hoofdlijn. Voordeel van de kinderdoop is dat er niet spoedig een individualistische verenging plaatsvindt. De bredere verbanden van verbond en ouders en gemeente blijven duidelijker meespelen. Het nadeel van de kinderdoop is dat de ware betekenis van de doop sneller verwatert wanneer gedoopten niet serieus verlangen naar geloof, bekering en heiliging en niet komen tot geloofsbelijdenis.

Daar ik meer gewicht hecht aan de hoofdlijn (Gods genadige verkiezing en initiatief) heb ik een voorkeur voor de kinderdoop en vind ik overdopen niet nodig en verwarring zaaiend (o.a. bij jou) en propageer in plaats daarvan de belijdenis, die vaker dan 1 x (bijvoorbeeld ook als men als gedoopte afgedwaald is) kan geschieden met handoplegging.

Daar er steeds minder gelovige ouders met kinderen zijn, zal het aantal mensen die als jongere of volwassenen gedoopt wordt toenemen. Ik ben daar dan erg blij mee. Ik erken ook de symbolische meerwaarde van de doop door onderdompeling, maar zeg daarmee niet dat

de doop door besprenging geen doop is. Dan ga je de vorm veel te zwaar laden en krijg je het probleem van ritualisme (als de vorm maar goed is zit het wel goed).

Ik hecht veel waarde aan het gelovig gesprek tussen baptisten en hervormden over de doop. Het zal beiden kunnen verrijken. Om de discussie niet snel te vertroebelen is het beter te beginnen met de vraag: Welke plaats is er volgens de Bijbel voor het kind in de kerk? Er is de laatste tijd over en weer meer begrip gekomen voor elkaars dooppraktijk. Overdopen verscherpt onnodig de discussie en vervreemdt mensen (soms van hetzelfde gezin) van elkaar.

Het zou me een lief ding waard zijn als volwassendopers niet langer zeggen dat kinderdoop geen bijbelse doop is. Ik geef hun wel het recht te vinden dat volwassendoop gemakkelijker op losse bijbelteksten te gronden is. Het kost nu eenmaal meer tijd en inzicht om lijnen in het bijbels getuigenis te ontdekken. Ook is het erg lastig dat nog steeds gedoopten afhaken. Maar eerlijkheid gebiedt te zeggen dat dit niet alleen bij kerken gebeurt die de kinderdoop praktiseren.

Die keren dat ik bij ouders van vroeg gestorven kinderen gemerkt heb dat ze pleitten op Gods doopbeloften voor het kind vond ik altijd zeer bemoedigend.

Ik hang liever te veel op aan de genadige en eenzijdige trouw van God, dan dat ik te veel nadruk leg op het geloof en de overgave en de heiliging van een mens.

L.W. Smelt